

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Środowiska

Data posiedzenia: 25 stycznia 2011r.

Nr posiedzenia: 70

Posiedzeniu przewodniczył: senator Zdzisław Pupa – przewodniczący komisji.

Porządek posiedzenia: 1. Stan i metody realizacji programu edukacji ekologicznej w Polsce.

- W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie komisji: Przemysław Błaszczyk, Jan Dobrzyński, Stanisław Gorczyca, Marek Konopka, Andrzej Misiołek, Jan Olech, Leszek Piechota, Zdzisław Pupa, Jadwiga Rotnicka, Wojciech Skurkiewicz, Jacek Swakoń, Alicja Zająć,
- senator Andrzej Grzyb,
 - zaproszeni goście:
 - Ministerstwo Środowiska:
 - podsekretarz stanu Bernard Błaszczyk,
 - dyrektor Departamentu Edukacji Ekologicznej Karolina Kulicka,
 - naczelnik wydziału w Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych Aldona Perlińska,
 - Ministerstwo Edukacji Narodowej:
 - sekretarz stanu Krystyna Szumilas,
 - naczelnik wydziału w Departamencie Programów Nauczania i Podręczników Krzysztof Kafel,
 - Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska:
 - p.o. dyrektora Departamentu Edukacji Ekologicznej Anna Majewska,
 - Najwyższa Izba Kontroli:
 - doradca techniczny Katarzyna Papińska,
 - Polski Klub Ekologiczny:
 - prezes Oddziału Mazowieckiego Bohdan Szymański.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Sekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Bernard Błaszczyk przypomniał, że ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu zobowiązuje strony w art. 6 do wprowadzania programów edukacyjnych, zapewnienia dostępu do informacji dotyczących środowiska, szkolenia kadr i do współpracy międzynarodowej. Każdy kraj jest zobowiązany do przedstawiania okresowych raportów z wdrażania zapisów konwencji, w tym prac na rzecz podnoszenia edukacji ekologicznej społeczeństwa. Nawiązując do materiału informacyjnego przygotowanego przez resort środowiska dla członków komisji, B. Błaszczyk krótko omówił elementy edukacji zawarte w dokumentach strategicznych (Narodowa Strategia Edukacji Ekologicznej „Przez edukację do zrównoważonego rozwoju”), formy edukacji przyjęte w programie strategii, realizację

poszczególnych działań, narzędzia służące realizacji programu oraz metody badań stanu świadomości ekologicznej mieszkańców.

Informację resortu środowiska uzupełniła dyrektor Departamentu Edukacji Ekologicznej Karolina Kulicka, przedstawiając konkretne projekty w obszarach gospodarki odpadami, różnorodności biologicznej, zmian klimatu, gospodarowania zasobami wodnymi. K. Kulicka podkreśliła, że szczególnie miejsce poświęcone jest roli mediów, reklamie, telewizji, spotom filmowym, jak również umieszczaniu treści edukacyjnych np. w popularnych serialach telewizyjnych. Są to metody szerzenia edukacji bardzo owocne, jednak kosztowne.

Przedstawicielka Lasów Państwowych A. Perlińska zaprezentowała bogatą tradycję działania na rzecz poprawy świadomości ekologicznej społeczeństwa, szczególnie młodzieży. Jest to realizowane w specjalnie przygotowanych i od dawna działających ośrodkach edukacji leśnej; formy edukacji to m.in. lekcje terenowe i wycieczki, lekcje w izbach edukacji leśnej, ścieżki edukacyjne, wystawy, konkursy, różnorodne sezonowe imprezy edukacyjne. Edukacja ekologiczna stanowi poważną pozycję w wydatkach LP.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Krystyna Szumilas omówiła stan edukacji formalnej na różnych etapach nauczania, przypomniała, że edukacja niesformalizowana jest realizowana przede wszystkim przez instytucje naukowe, organizacje pozarządowe, fundusze ekologiczne. Pani minister przedstawiła zakres działań resortu w zakresie różnych etapów edukacyjnych, tj. pierwszego – wychowania przedszkolnego, drugiego – edukacji wczesnoszkolnej oraz kolejnych w wyższych klasach szkoły podstawowej, średniej i na etapie studiów wyższych. Zaznaczyła, iż coraz większą uwagę przywiązuje się do aktywnych form edukacji, które realizuje się poprzez ćwiczenia, wycieczki, obserwacje.

Podczas dyskusji głos zabierali: Zdzisław Pupa, Leszek Piechota, Stanisław Gorczyca, Alicja Zajac, Andrzej Misiólek, Wojciech Skurkiewicz, Marek Konopka, Jan Olech, Bohdan Szymański. Senatorowie pytali szczegółowo o badania nad świadomością ekologiczną obywateli, o różnice w świadomości ekologicznej w miastach i na wsi, mówili o swoich doświadczeniach w tej dziedzinie. B. Szymański podkreślił wieloletnią pracę i rolę organizacji ekologicznych na rzecz podnoszenia stanu świadomości ekologicznej w naszym kraju.

W trakcie dyskusji przewijał się wątek zbyt skromnych środków finansowych przeznaczonych na cele edukacji ekologicznej społeczeństwa w Polsce.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich.